

Fra formanden

Hvad FSD også arbejder med

Det er ikke altid til at få øje på, men ved siden af det arbejde, som man som medlem kan høre og se, arbejder foreningen også med opgaver, der ikke er så iøjnefaldende, og som mange måske vil mene er en smule kedelige. Ikke desto mindre er disse opgaver vigtige for foreningen og for medlemmernes vilkår. I den kommende tid vil jeg fortælle om disse opgaver i Udtryk. Her og nu i klummen vil jeg tage hul på emnet ved kort at fortælle om en del af disse opgaver.

Uddannelsen af kommende talepædagoger

I Danmark har vi to uddannelser, der formelt kvalificerer til behandling (eller "undervisning", som det hedder i det officielle sprog) af stammen: Audiologopæder, der Uddannes på Københavns Universitet (KUA), og speciallærere, der uddannes på Danmarks Pædagogiske Universitet (DPU). Der uddannes flest speciallærere, hvor man med en baggrund som lærer eller evt. pædagog har kunnet videreuddanne sig på DPU på et og et kvart års eller halvandet års fuldtidsstudium. Nu er denne videreuddannelse imidlertid ændret, så de færdige kandidater efter kun et år kan bestå PD (Pædagogisk Diplomuddannelse) og dermed formelt have kompetence til at behandle stammen. DPU har en række afdelinger rundt omkring i landet, og det er planen, at hver afdeling har meget frie tøjler til at sammensætte indholdet af dens respektive PD. Med andre ord bliver uddannelsen dels kortere end hidtil, og dels bliver kvaliteten

meget varierende, afhængigt af, hvor i landet, man er uddannet. Det er bekymrende, at uddannelsen til talepædagog bliver dårligere og at den bliver endnu mere geografisk varierende, end det nu er tilfældet. FSD har allerede afgivet et såkaldt hørings svar til forslaget om den nye uddannelse. FSD arbejder desuden på en henvendelse til ministeriet for at fortælle, at det er uacceptabelt, at uddannelsen inden for stammen bliver endnu dårligere. Allerede nu føler mange talepædagoger, at deres grunduddannelse inden for stammen lader dem i stikken, når de står over for et stammende barn, et stammende ungt menneske eller en stammende voksen.

KVIS

er en forkortelse for "kvalitet i specialundervisningen". Den 1. august 2000 blev folkeskoleloven ændret, så kommunen nu skal betale meget mere til amtet mere end før, for at få et barn i stammebehandling hos amtet. I bemærkningerne til loven stod der direkte, at hensigten til lovændringen var, at kommunerne skulle købe mindre stammebehandling hos amterne, og i stedet skulle kommunerne selv give stammebehandlingen. Lovgiverne var godt klar over, at det svarer til at sætte kommunerne til at sælge elastik i metermål, hvilket som bekendt kræver en meget høj moral. Derfor oprettede Undervisningsministeriet KVIS, et apparat med et centralt udvalg i ministeriet og et regionalt udvalg i hvert af amterne. KVIS skal følge udviklingen på området i tre år, og derefter komme med

en evaluering. Via DSI kan stamme foreningen følge med, i hvad der sker såvel i det centrale som (via DSI's amtsforeninger) i de regionale udvalg.

Politiske forhold – træf og projekt

Vedtagelsen af finansloven er udskudt til februar eller marts 2002, hvorfor mange andre ting i ministerierne også bliver udskudt. Beslutningen, om vi i 2002 kan få støtte til træffene for børn og deres forældre og unge, er således også udskudt. Vi var oprindeligt stillet i udsigt at få afgørelsen sidst i december 2001, men må nu vente, til centraladministrationen igen kører i normal gænge. Vi beklager over for PPR og forældre, at vi ikke kan give håndfaste oplysninger, men vi vil vende tilbage, så snart vi ved noget konkret.

Finansministeriet udsendte den 12. december 2001 et cirkulære om udgiftsstop for nye udgifter. Dette cirkulære kan ramme projektet "Undervisning/behandling af stammen hos børn", idet bevillingen til projektet forudsætter finanslovens vedtagelse. FSD har indsendt dispensationsansøgning fra udgiftsstoppet, da et stop i projektet vil blive meget generende for projektet og de deltagende kommuner, og det vil bl.a. kuldaste såvel projektets som de deltagende kommuners hidtige planlægning. Vi håber på det bedste, og vender tilbage, når vi ved noget konkret.

Hermann Christmann